

גיליון מס' 20

פרשת "ויקרא"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

יהודי שמאמין ויודע שביד הבורא יתברך לפתוח לו שערי חוכמה, ללא הגבלה כמו שאנחנו שומעים על גאון גדול שיודע את כל התלמוד בעל פה והשולחן ערוך שגור על לשונו, מדהים את כולם בעוצם ידיעותיו, וחריפותו, צריך המאמין לדעת שאף לו עצמו הבורא יתברך יכול לתת חוכמה אדירה כעין זו וכל שעלינו לעשות זה לשכנע את הבורא שאנחנו נהיה שליחים טובים, להשתמש בתבונה בחכמה אדירה שכזו. על ידי תפילה ותיקון מידת הענווה, מפני שפעמים רבות רוצה הקב"ה לתת לנו חכמה רק מאחר שידוע הבורא שחלילה יגבה ליבנו ברגע שנקבל חכמה יתרה ולכן מונע מאתנו את הדבר, אבל ברגע שנבין את אפסותנו, איך נתגאה על מתנה שקיבלנו בחינם. כך נהיג את עצמנו לנהוג במידת הענווה או אז נזכה לחכמה מידו המלאה והרחבה של הבורא יתברך. פעמים רבות שאלתי בשיעור מי מהנוכחים מאמין שיכול להגיע בדרגה לחכמתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זי"ע. בדרך כלל מתוך עשרות של משתתפים מרים אחד את ידו, "מדוע אתם לא מאמינים?" שאלתי את הציבור. הגזמת כבוד הרב, הייתה התשובה. לרב עובדיה היה זיכרון מדהים ויכולת להעמיק בסוגיות, המרחק בינו לבין רב מדיי, בזה באמת טמונה שאלת האמונה האם הבורא יתברך לא יכול לתת לנו חכמה אדירה עד אין קץ "היפלה מהשם דבר". הבורא יתברך הוא מקור החכמה וביכולתו להחכים כל אחד מאיתנו ללא הגבלה.

לסיכום:

נסכם את הפרק הזה במאמר הכתוב "תנו עוז לאלוקים" כלומר תנו לבורא כוח ע"י שתאמינו בו שהוא יכול הכל, הוא יכול לרפאות חולים סופנים, הוא יכול להעשיר עניים, הוא יכול לפקוד עקרות, הוא יכול לתת חכמה אין סופית למי שהוא רוצה, בנוסף הוא יכול לפתור משברים במשפחה, אפילו לתת פחד בערבים שלא יפגעו ביהודים, גם לתת שמחה בלבותם של העצובים, ללא ספק שהוא יכול למצוא זיווגים גם למבוגרים שאיבדו תקווה למצוא את בן או בת זוגם, גם להם הבורא יכול למצוא זיווג, אני מתאר לעצמי שכל אחד מהקוראים יכול להוסיף עוד הרבה דברים לרשימה זו. מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך"

אפשר להיות מיליארדר (מעגבניות) בפתח תקוה??

בואו ונבדוק עד כמה אנו מאמינים ביכולת של השם יתברך. במהלך שהותי באמריקה פגשתי יהודי שעל פי הסיפורים שלו ושל חבריו, הוא "שווה" עשרות מיליוני דולרים. שפתו הייתה עממית ביותר, ותשובותיו לא היו חכמות במיוחד. במהלך דבריו סיפר היהודי, איך שגדל בפתח תקוה ושבצעירותו הייתה לו בסטה קטנה בשוק שם, עד שהחליט לנסות את מזלו בארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות, וכך מכר את הבסטה הקטנה שלו ועבר לגור בארצות הברית. שם התחיל כמתווך של מכירת וקניית דירות, עד שבמשך השנים קנה בעצמו בתים, ומכר אותם, כשהריוח נשאר בכיסו. לאחר מכן עבר לקניית בנינים עד שאט אט הפך להיות עשיר גדול מאוד. בואו ונשאל את עצמנו קוראים יקרים, מה היה קורה אם אותו יהודי היה נשאר בעל בסטה בשוק פתח תקוה, האם גם אז היה נהפך לעשיר כה גדול? התשובה היא כן בוודאי, אם כך גזרה חכמת הבורא יתברך גם בשוק פתח תקוה היה נותן לו הבורא יתברך מיליונים רבים. נכון הדבר, שקשה לנו להבין בשכלנו הקטן, איך יגיעו כל כך הרבה מיליונים יגיעו ליהודי הנזכר ממכירת עגבניות. אבל אם רק נסתכל על הפתק שתלינו בביתנו, שכתוב בו "היפלא מהשם דבר", מיד נבין שאין מעצור מהבורא יתברך לשלוח ברכה גדולה ליהודי בפתח תקוה בדיוק כמו בניו יורק.

מי יכול להיות הרב עובדיה?

אנשים רבים מרגישים בעצמם שלא זכו לחכמה מרובה, "מה כבר ייצא ממני?" אומרים לעצמם, "הרי אני לא זוכר אפילו מה שלמדתי אתמול, אם כך למה לי להשקיע בלימוד התורה, הרי גם כך לא אזכור כלום". אולי מהבן שלי ייצא משהו". כך שמעתי פעמים רבות תשובה לשאלה "מדוע אתה לא בא ללמוד?", ואני מחזיר להם בתשובה, יהודי שידוע שהבורא יתברך מחייה את האדם בכל רגע מחדש, מבין שזיכרון האדם בידו יתברך ואם תפנה אליו בתחנונים, שיפתח ליבך בתורה ותאמין באמונה שלימה שבידו של הבורא יתברך לפתוח לך מעיינות חוכמה ברגע אחד, תראה ישועות גדולות.

זמני כניסה ויציאת השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
כניסה: 17:32	17:34	17:33	17:33
יציאה: 18:23	18:26	18:24	18:25
ר"ת: 19:06	19:09	19:08	19:08
בירושלים: ללוחות 40 דקות 17:14			

לזיווג הגון
איתי בן רחל

לרפואת
לטיפה בת חלوه

לרפואת

לעילוי נשמת

עליזה ליוזקה בת לונה לאה בת פריחה לונה לטיפה בת חלوه

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 12,000 עותקים

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

חשיבות סעודה רביעית.

בסעודה רביעית יש סגולות גדולות, אדם הראשון נקנסה עליו מיתה כשאכל מעץ הדעת, כמ"ש' כי ביום אכלך ממנו מות תמות', וכן על זרעו אחריו, כיון שכל הנשמות היו תלויים בזרעו וכשהוא אכל כולם נהנו. בגוף האדם יש עצם קטנה בקצה השדרה שנקראת "נסכוי", ועצם זאת אינה נהנית משום אוכל רק מסעודה רביעית. כשאדם הראשון אכל מעץ הדעת היה זה ביום ששי, ואותה עצם לא נהנתה מעץ הדעת, ועל כן לא נגזרה עליה כליה, ולעתיד לבא בתחיית המתים תתחיל התחיה מעצם זו על ידי הטל שירד אז, כמו שעושים עיסה משאור והעיסה תופחת כך הגוף יתפח. [מעדני מלך]

שאלות ותשובות

ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הלכות פורים

שאלה: כמה צריך לתת זכר למחצית השקל ולמי?
תשובה: מנהג ישראל קדושים לתת זכר למחצית השקל שהיו מביאים ישראל בזמן שבית המקדש היה קיים לכפר על נפשתיכם, ומנהג הספרדים לתת שווי של עשרה גרם כסף טהור על כל אדם, שהוא כעשרים שקלים לשנה זו [תשע"ו].
לכתחילה כדאי לתת על כל בני הבית ואפילו קטנים כדי לכפר על נפשתיכם, אולם מעיקר הדין יש לתת רק על הגדולים, ועבור הקטנים יתן חצי שקל חדש ודיו, כיון שבעונותינו בית המקדש עדיין חרב, יש לתת את כספי מחצית השקל לעמלי תורה עניים שהמסייע בידם כאילו מקריב קרבן.

שאלה: האם חייב לשמוע כל מילה בזמן מקרא מגילה?
תשובה: בשו"ע ס' תרפ"ז ס"ע א' פסק. חייב אדם לקרוא המגילה בלילה וביום בין הגברים ובין הנשים, ובסימן תר"צ ס"ע ג' הוסיף שצריך לקרותה כולה ואם לא שמע מילה אחת לא יצא ידי חובת מקרא מגילה.
נכון הדבר שרוב הציבור יוצא ידי מקרא מגילה על ידי ששומעים את הקריאה מהחזן ויוצאים מדין שומע כעונה.
אולם כלל גדול צריכים לדעת בדין שומע כעונה שחייב האדם להקשיב לכל קריאת המגילה ללא היסח הדעת כלל.

ואם הסיח דעתו לרגע ולא הקשיב, הרי שנחשב כאילו לא קרא את המילים ההם וחייב לקרוא אותם מתוך החומש כדי להשלימם.
מסקנת הדברים חייב אדם להקשיב לכל מילה במקרא מגילה על מנת לצאת ידי חובת הקריאה, ואם "חלם" או שהסיח דעתו או נרדם מעט, חייב לחזור על הקריאה מתוך החומש עד שישגיג את החזן וימשיך לשמוע ממנו עד הסוף, ואם אינו מצליח לעקוב יחפש מקום אחר לשמוע בו מקרא מגילה.

שאלה: כמה החיוב לתת מתנות לאביונים ולמי לתת?

תשובה: בשו"ע ס' תרצ"ד ס"ע א' פסק. חייב כל אדם לתן לפחות שתי מנות לשני אביונים, ובמשנ"ב הביא בשם הריטב"א שאפילו אם נתן פרוטה לכל אביון דהיינו שני פרוטות בסך הכל, יצא.
אמנם בחזון עובדיה פורים הביא בשם האחרונים שראוי לכל אדם ליתן שווי של סעודה קטנה לפחות, ולכן לכתחילה יש לתן עשרה שקלים לכל אביון שעל ידי כך יכול לקנות פת ולפתן בו הפת, וכל המרבה במתנות לאביונים הרי זה משובח, ובדין האביונים צריך לחפש אחר עניים הגונים שומרי תורה ומצוות שההכנסות שלהם לנפש אינם מכסות את הוצאות המשפחה, ואם אינו מכיר אביונים, יכול למנות שליח, רב או גבאי צדקה נאמן שיחלק בו ביום המתנות לאביונים הגונים.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

"מה מברכים על אבטיח?"

שאלה זו נשאל בעה"ב, חוזר בתשובה בערב שערך בביתו, בצפון ת"א, לחבריו שאינם שומרי מצוות.

התפתח במקום דיון סוער. חלקם צידדו בברכת בורא פרי העץ, וחלקם אמרו, אבטיח למרות היותו פרי מרשים, אך ברכתו בורא פרי האדמה. לבסוף הכריע בעה"ב שעל אבטיח מברכים – בורא פרי האדמה.

בשלב זה, קם קיבוצניק ואמר לבעה"ב באופן נחרץ. על אבטיח מברכים שהכל נהיה בדברו!!! למראה פליאתם של הנוכחים, הוסיף ואמר "אל תדאגו – "שהכל" עובד טוב גם על אבטיחים"!!!

לאחר רגע, סיפר את סיפורו האיש. במלחמת יום הכיפורים הייתי שריונאי בסיני. הטנקים של הפלוגה נכנסו למארב מצרי, והחלו קרבות שב"ש (שריון בשריון). הרגשנו שהגהנום נפער מתחתינו.

בשלב זה, המפקד צעק בקשר – מי יודע, איך הדתיים מתפללים? היה שקט – למרבה הבושה, לא ידענו להתפלל...

ואז נזכרתי שסבא שלי, בכל פעם שהייתי בא לבקר, היה נותן לי כוס מיץ תפוזים, ואומר לי לברך – "שהכל נהיה בדברו".

לקחתי את הקשר, ואמרת למפקד – התפילה של הדתיים קצרה וקליטה – "שהכל נהיה בדברו"....

המפקד, נתן פקודה לטעון פגז – ברכנו עליו בכונה "שהכל נהיה

בדברו" – והפגז שוגר... הפלא הוא, שבפעם הראשונה הצלחנו לפגוע בטנק מצרי!!! ומאז כל פגז שברכנו עליו ש"הכל". פגע פגיעה ישירה בטנקים המצריים. עד שהבסנו אותם עם עלות השחר.

כעת סיים הקיבוצניק את דבריו "אם שהכל נהיה בדברו עובד על טנק מצרי – אין שום סיבה שזה לא יעבוד גם על אבטיח"

כל הנוכחים חייכו – חוץ מבעל הבית. הוא הביט בקיבוצניק ואמר לו "דע לך שזיעזוע אותי, אם על ברכה לבטלה הקב"ה עושה כאלו ניסים.

מה אדם יכול להשיג, מברכה כתיקונה ובכוונה!?"

בפרשת השבוע, אנו קוראים על הקרבנות – קורבן מלשון קירבה. הקורבן תפקידו, לקרב את החוטא שנתרחק. חזרה אל בורא עולם.

כיום אין לנו את מעשה הקורבנות, אבל תחתיהם, יש לנו את התפילה. מלשון פתילה, המקשרת בין השמן ללהבה. כך התפילה מקשרת בין

עם ישראל לבורא עולם.

כל זאת בתנאי אחד – קרוב ה' לכל קוראיו – והתנאי הוא – לכל אשר יקראוהו – באמת!!! כאשר התפילה היא "מעומקא דליבא" אפי' ברכה לבטלה יכולה להושיע.

הקב"ה יזכנו, לראות בימנו את התגשמות התפילה "והשב את העבודה, לדביר ביתך"

שבת שלום.

לאשת חיל

חג פורים הינו חג שמח במיוחד, חג קדוש שניתן להשיג בו מתנות רבות מהשם יתברך. שמחת הפורים היא שונה מהשמחה בשאר מועדי השנה. בפורים יש דין לקיים משתה ושמחה שאינו כמו בשאר החגים. בפורים ישנו עניין של שתיית יין עד דלא ידע, לכאורה אין לזה שייכות לקדושה. עד שלא יבחינו בין "ארוז המן" ל"ברוך מרדכי" (ברור לכל הנשים הצדקניות ששתיית יין בצורה מוגזמת לא יאה לבת של מלך, אלא מצוות גברים היא) ומובן לעין כל כי יש עניין מיוחד שלא קיים בשאר המועדים. בנס פורים השתנו כל סדרי בראשית, כלל ישראל חטאו עד כדי שנחתמה עליהם גזירת שמי "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים" (מגילת אסתר ג', י"ג) ובכל זאת הקב"ה הציל אותנו דרך פלא מיד הרשעים. הנס של פורים היה ללא השתתפות מצד בני ישראל, השם פעל לבדו והציל אותנו בידיו הרחומות והאהובות. בכדי שהקב"ה יפעל בעצמו - יש להזיז את האדם הצידה. צריך להשקותו יין עד שלא ידע מימנו ושמאלו, שהאדם בשכרות הקב"ה פועל את הנס. כל עוד האדם פיקח וחושב שהוא יכול לעשות, שהמושכות בידו הקב"ה כביכול אומר "אני לא יכול לעבוד, אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת", רק בשעה שהאדם שיכור והוא יודע שלא יכול לעשות מאומה בעצמו - רק אז הוא יכול להרגיש שמחה עמוקה על כך שיש אחר שעושה עבורו את כל המלאכה. זהו העניין המיוחד של פורים שנשתנו בו סדרי בראשית. (מלוטק מתוך שיחותיו של הרב שמשון דוד פינקוס זצ"ל, פורים).

מוסר גדול נלמד לחיינו ולשגרת היומיום - רק ברגע שנשליך על הקב"ה את כל הדאגות שלנו הוא יפעל. ברגע שנדאג ונברר ונעשה בכל עניין כל כך הרבה ונחשוב

שאנחנו מחליטים ונכעס שלא הולך כמו שצריך, אז הקב"ה כביכול לא יכול לעזור. "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך" (תהילים נ"ה, כ"ג) ברגע שמשליכים, ודווקא נאמר משליכים ולא מניחים. כי כשאדם משליך הוא עוזב לגמרי שלו וכשמניחים היד עדיין על הדבר עד שמניח. כמו כן, ההשלכה היא רגעית, פתאומית, משליכים וזהו. שמניחים לאט יש זמן לחשוב ולהתחרט. לכולנו ישנם הרבה עניינים בחיים שדורשים החלטות או בחירות, או אפילו בכל רגע שיש תמיד למה לדאוג ולבדוק. ברגע שנלמד להשליך, כביכול להשתכר (בלי יין) לאבד את השכל שאומר לך שאת קובעת ומחליטה ואם לא תעשי כלום לא יזוז - להשליך לגמרי את הבעיה ולהגיד להשם "אתה תעשה הכול! אני לא יודעת כלום, אני לא מחליטה ולא יכולה בעצמי שום דבר" באותם רגעים שהאישה משחררת באמת במחשבה הקב"ה נכנס לתמונה - הוא עכשיו יכול לסדר לך את העניינים. ברגע שהגאווה נכנסת לתמונה שחושבים שאנו פועלים הקב"ה נותן לנו להסתדר בעצמנו, ולא כדאי לנו. אז בפורים לאחר מצוות מתנות לאביונים, משלוחי מנות, קריאת המגילה ומשתה השמחה באנה נתרגש באמירת "מה שאלתך וייתן לך" במגילת אסתר פרק ה' - לבקש מאבא שלנו את כל הבקשות האישיות, זהו עת רצון אמיתי. בזמן שמחה ניתן להשיג את המתנות הגדולות ביותר, רוח הקודש שרתה על דוד המלך כששמח כמו שנאמר "כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'" (מלכים ב'). מחג הפורים הקדוש ניקח את השמחה לכל ימות השנה, ניקח את היכולת להשליך ולא להחזיק חזק את הבעיות. להאמין ולתת להשם לעשות את העבודה שלו, לנהל לנו את החיים בצורה המתוקה והאוהבת ביותר שיש!

חג שמח ושבח שמחה!

פנינים מהפרשה

ויקרא אֶל מֹשֶׁה (א,א)

אמר הגאון רבי מאיר שפירא ז"ל, רבה של לובלין: לפיכך אמרו חכמינו: "זהוהו בבני עניים שמהם תצא תורה" - לפי שהוריהם של הללו מוסרים תמיד את נפשם כדי לחנכם לתורה, שהם משלמים שכר לימוד מתוך צער, וחוסכים מפיהם ומגופם ובלבד שילמד בנס תורה. כח מסירת הנפש של ההורים הוא איתן ויציב, ובניהם נשארים תמיד בני תורה - "שמהם תצא תורה"...

אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרֵבן לַיהוָה (א,ב)

הרמב"ן אומר, כי ענינו של קרוב הוא שכאשר יראה אדם כיצד זורקים את דם הבהמה ושורפים את אבריה, יחשוב בלבו כי מן הדין ראוי היה הוא עצמו שיעשה לו כך בגלל חטאיו, אך חסד הוא מאת השם יתברך שהוא מקבל את הבהמה בתור כפרה תחתיו. זהו שאמר הכתוב "אדם כי יקריב מכם" - לאמיתו של דבר ראוי היה הקרבן להיות "מכם" - מן האדם גופו, אלא "קרוב להשם מן הבהמה" - חסד עושה השם יתברך עם האדם ואינו דורש ממנו זאת, אלא שיקריב בהמה תחתיו... (אלשיך)

זָכַר תָּמִיד יִקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרִצְנוֹ (ג,א)

במדרש מסופר על פר אחד שהתעקש ולא הניח להעלותו קרבן על המזבח. לאחר מכן נמצאה מחט בקרבו ונתברר שהוא היה טריפה ופסול לקרבן. זהו שאמרה כאן התורה "זכר תמיד יקריבנו" - ואם יבוא ספק בליבך, שמא יש איזה מום נסתר בגוף הבהמה הפוסל אותה לקרבן, הרי העצה היעוצה לך היא, "יקריב אותו לרצונו" - לכשתראה כי הבהמה הולכת אל המזבח מרצונה, יכול אתה להיות סמוך ובטוח כי אין בה כל מום פנימי, שאילו לא לא היתה הולכת מרצון.. (דרוש שמואל)

סיפור לשבת

הלולין הצליח. הוא צעד על החבל הדק, בעיניים עצומות, והגיע לעבר השני של המפלים. מחיאות כפיים היו סוערות ולהבות עוד יותר. נשא הלולין את עיניו אל הקהל הרב, והכריז: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה, תוך כדי הובלת מריצה על החבל?" הקהל צעק: "כן, אתה יכול!!" הלולין עבר על החבל עם מריצה, ואחר כך חזר לצד השני, תוך כדי הובלת המריצה על החבל הדק, בגובה רב, מעל המפלים. "עכשיו הכריז הלולין: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה עם מריצה בעיניים עצומות?" הקהל צעק לעומתו בקול אדיר: "כן!!" והוא עבר עם המריצה, כשעיניו עצומות. עכשיו שאל הלולין: "חברים, אני יכול לעבור בעיניים עצומות עם מריצה, שמישהו יושב בתוכה?" הקהל הרב ענה בהתלהבות: "כן!!!" שאל הלולין: "ומי מתנדב?" שקט שרר בין הצופים. הפעם אף אחד לא ענה. התפלא הלולין: "אף אחד לא מתנדב?" אף אחד לא עונה. "אני לא מבין", תמה הלולין, וטרוניה בקולו - "אתם סומכים עלי או לא?!" עכשיו מישוהו הואיל לענות: "סומכים, אבל לא עד כדי כך..." על הקב"ה צריך לסמוך בעיניים עצומות גם עד כדי כך!! בלי שום השענות על שום גורם.

[להתעדן באהבתך]

מספרים על לולין אחד, שידע ללכת על חבל דק בלי לאבד את שיווי המשקל. הלולין, שהיה איטלקי, היגר מאיטליה לארצות הברית, ושאל להשיג כסף וכבוד בארץ החדשה. הוא נסע למפלי הניאגרה, הממוקמים סמוך לגבול בין ארצות הברית לקנדה. במקום זה, המושך אליו מבקרים רבים, ארגן הלולין מופע מיוחד במינו - הוא קשר חבל, גבוה מעל המפלים, מצד אחד לצד השני, ואחר כך הכריז שהוא מזמין את כולם לבוא לצפות במופע מדהים. כאשר היה כבר קהל רב סביבו, הוא שאל במגמה-פון: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה מעל המפלים, או לא?" חלק מהאנשים צעקו "כן, אתה יכול!!" חלק הנידו ראשיהם בספקנות, וחלק התחילו כבר לרחם על הלולין המסכן, שעומד לצנוח אל מותו. הלולין לקח את המוט, שמסייע לו לשמור על שיווי משקל, והתחיל לצעוד על החבל. הקהל התרגש. גם אלה שהכריזו בפה מלא שהוא יכול, וגם אלה שנדו לו בעצב, חיכו בדריכות רבה לראות - יצליח או לא יצליח? יעבור בשלום או יפול אל מותו? הוא הצליח לעבור, והקהל מחא לו כפיים בהתלהבות. הוא פנה שוב אל הקהל, ושאל: "חברים, מה דעתכם - אני יכול ללכת על החבל הזה בעיניים עצומות?" יותר אנשים האמינו עכשיו ביכולתו, אבל רבים היססו, משום שמדובר עכשיו בלהטוט הרבה יותר קשה ומסוכן - ללכת בעיניים עצומות על חבל דק מעל המפלים האדירים! הלולין הניח רטיה שחורה על עיניו, כיסה אותן לגמרי, והתחיל לצעוד על החבל. הקהל עצר את נשימתו. יצליח או יכשל?

פרשת זכור

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

וכך גם המן כאשר הוא מכנס את אוהביו, מספר להם על צירוף המקרים המוזר, שהמלך ציווהו לקחת את מרדכי ברחוב העיר. המן רואה בזה כמקרה, ולכן הוא מפרש זאת כתקלה נקודתית "ויספר המן לזרש אשתו, וכל אוהביו, את כל אשר קרהו".

כאן מעמידים אותו חכמיו על הטעות. זה לא מקרה!!! אלא מתחיל כאן תהליך חדש "אם מזרע היהודים מרדכי אשר החילות לנפל לפניו לא תוכל לו, כי נפול תיפול לפניו"!!!

עם ישראל זהו האנטיתזה של עמלק. היהודי רואה בכל דבר שמתרחש סביבו, את ההשגחה הפרטית, ואילו התפיסה העמלקית של ה"מקרה" או "איזה מזל", עלינו לשרש, ולמחות מהתודעה. אין מקרה בעולם הכל מאיתו יתברך!!! זהו המינימום שאנו יכולים לעשות בימנו, עד שיתגלה לנו המשיח, ויתקן את כל האנשות, לידיעת הבורא. כפי שאמר הנביא צפניה. "כי אז, אהפוך אל עמים שפה ברורה. לקרוא כולם בשם ה' ולעובדו שכם אחד" פורים שמח.

איך מוחים את זכר עמלק בימנו?
עם ישראל נצטווה במצווה חריגה – למחות את זרע עמלק. למרות שעמלק בא מאדום, ועל האדומיים נאמר "לא תתעב אדומי כי אחיך הוא".

אך אצל העמלקים – חובה עלינו להכריזם ולאבדם!
השאלה היא למה? וכי בגלל שבאו להלחם בישראל? הרי גם המצרים הרעו לנו מאוד. המדרש אומר, שפרעה היה רוחץ בדמם של 300 ילדים, ובכל זאת איננו צריכים לתעב או להכרית את העם המצרי.

מה נשתנה עמלק?
התשובה לכך: מבוררת בפסוק "אשר קרך בדרך" במילים הללו טמונה תפיסת עולמם של העמלקים – קרך – הכל מקרה!!! אין הנהגה עליונה, אלא הכל מקרה.

ולכן כאשר מרדכי מספר להתך, על הגזירה הנוראה, ומבקש ממנו לומר לאסתר לבוא למלך להתחנן ולבקש על עמה. בוחר מרדכי היהודי, לומר זאת במילים הבאות "ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו".

אומר המדרש, אמר לו בן בנו של "קרהו" בא עלינו. מי שחרת על דגלו שהכל מקרה, בן בנו הגיע להשמידנו. זהו המן.

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים

אם ברצונכם לקיים את
מצוות מחצית השקל

ומתנות לאביונים

בהידור

עשו אותה עם

עמלי תורה עניים

85 אברכים

שלומדים בכלל יום שלם

ותרומתכם ימסרו להם

ע"י הרב יגאל כהן שליט"א

ביום פורים

ועל ידי זה תקיימו את המצווה

בהידור ותזכו לכל הברכות ככתוב:

**"אם אתה משמח את שלי
אני משמח את שלך"**

בברכת פורים שמח

לתרומות

חייגו: 03-8000770

מוכר למס לפי סעיף 46

ניתן לתרום גם באשראי

רוצים להכניס קדושה לבית?

מעוניינים בחוג בית
או בערב הפרשת חלה בביתכם?

צרו קשר: 03-8000-770

**בשבח והלל
להשם יתברך
שמחים אנו
להודיע כי
יצא לאור הספר**

**"יגאל ליבוי
בישועתך"**

בנושאים אמונה וביטחון
שמחה בעבודת השם,
שלווה, סכלנות, וקנאה.

מאת
הרב יגאל כהן
שליט"א

ניתן להשיג את הספר
בטל: 03-8000770